B. N. C.
FIRENZE
1114
6

1114 6

CXIV
1114
6
0
... TECA ... NAZ. CENTRALE DI FIRENZE

1114 - 6

DE
PRAELIO
PRAGENSI
PRAGÆQ; DEDITIONE

Octava, & Nona Novembris.
M. DC. XX.

AVTORE

CANDIDO EBLANO.

Cum priuilegio.

BIBLIOTECA NAZIONALE 1872 FIRENZE

MEDIOLANI.

Ex Typographia Io. Angeli Nauæ. M. DC. XXI.

Si vendono alla Stampa vicino à S. Sepolchro.

Imprimatur,

Fr. Pa. Eg. Comiſſarius Sancti Officij Mediolani.

Gulielmus Vidonus Præpoſitus Sancti Nazarij pro Illuſtriſsimo D. Cardinali Achiepiſcopo.

Vidit Saccus pro Excellentiſ. Senatu.

NE rem actam agam, omiſſa Rebellione Bohemica, eiusq; in DEUM Blaſphemijs, in Sanctos ſacrilegijs, in Catholicos ſceleribus, quæ vel mentis captum excedunt, Hæreſiq; ſunt adiecta, de ſolo Prælio Pragenſi, ac Pragæ deditione ſtrictim agere inſtitui. Camelus noſter Palatinus, qui cornua affectans, amiſit aures, jam Regno deturbatus & Comitatu, implevit illud cuiuſdam Chronicum Vaticinium.

1 *Tibi Friderice Augurium.*

2 *Comes fuiſti, non Rex, ſed inſane aſpiraſti:*

3 *Citò nec Rex, nec Comes eris, quia Cæſari rebellaſti.*

Quę Prędictio non opus divina revelatione habebat, ſatis enim erat per ſe notum, juxta illud:

Hic ſolet Eventus acta cruenta ſequi.

Gratulabatur ſibi Palatinus, Chronico hoc Epiphonemate:

Fridericus Rex Bohemiæ.

Quin & aliud adjunctum hoc vidi Augurium:

Fridericus Imperator vivat.

At Magna cadunt, Inflata crepant, Tumefacta premuntur:

Si quidem, *Violenta Imperia nemo continuit diu.*

Regnavit tamen, vel potius Rex Bohemiæ, quamvis theatralis, ſalutari voluit. Nec defuit pernicioſa Adulatio, Regum perpetuum malum, quod eos ſæpius, quàm Hoſtis, evertat, quo Rex, ſi Deo placet, *Fridericus* à Bohemis habitus eſt. O tempora, o mores. Verisſimum ergo illud:

Propter Delicta Terræ, ſæpe mutantur Principes:

Nec non iſtud: *Regnum de gente in gentem transfertur propter Iniuſtitiam.*

Cedrenus ſcribit, quendam religioſum, *Phoca* regnante, ipſi Deo intendiſſe litem, quòd, cæteris omiſſis, tam impium Chriſtianis impoſuiſſet Imperatorem; cui voce è Cœlo delapſa reſpon-

ſponſum eſt: *Neminem deteriorem potuiſſe quidem inueniri, ta hoc meruiſſe hominum Vitia*. Id tibi, Bohemia dictum puta. Tuæ Rebelliones perpetuæ, tuæ Hæreſes impię, tua enormis nequitia, hunc tibi Pſeudoregem, *Fridericum*, ſpreto *Ferdinando*, Regum ſpeculo, accerſiverunt, & cum Rege aſcititio, tot quot ſuſtines mala. Sed & parum abfuit, quin ipſum Turcam tibi præ Ferdinando Regem precibus precioq; adoptares. Deus utiq; Clementiſſimus ille quidem, ſed ſimul juſtus:

Auferre mentem talibus primum ſolet,

Caliginemq; effundit, ut ruant ſuas furenter in clades:

Quod ſi in reprobum ſenſum non fuiſſes tradita, *Ferdinando Auſtriaco* Regi tuo pientiſſimo, ac potentiſſimo, in quem ritu ſolemni ſponte juraſti, *Fridericum* impotem mentis ac ætatis juvenculum (quem etiam Praga erubuit videre, præter omne decorum ſcurris immixtum natitaſſe, & vel perſonato Regi loquendo agendoq; imparem fuiſſe) ſuum Rebellione auguſtiſſimum genus obſcurantem, per execrabile perjuriũ, ſummumq; nefas, non prætuliſſes, neq; tot ſtragibus, ac cladibus, tot civitatum everſionibus, tot Chriſtiani ſanguinis fluentis, tot locorum incendiis, tot agrorum depopulationibus cauſas quàm plurimas præbuiſſes. At Turcam Chriſtiani nominis hæreditarium atq; juratum Hoſtem in Imperii ſinum ac viſcera illexiſſe, vipeream Calvinæ Indolis, quæ materna ſemper effodit viſcera, & fruſtra cum Turcis jam dudum colluſit (ut paſſim *Proteſtantes* ipſi confirmant) redolet nequitiam. Neq; aliter facit ne illi unquam, quã quos infecerunt ſuæ Hæreſis veneno, eoſdem ut miſerrimæ captivitatis mancipent jugo. Alterum enim alterum ſequelæ neceſſitate (Teſtes ſunt Inductione vniverſæ Calviniſtarum ſedes) ſequitur. Quod non diſſimulauit Ioannes Schutz, non ille quidem Catholicus, ſed Lutheranus, penultima ſuarum cauſarum inquiens: *Mahometiſmus, Arrianiſmus,*

Caluini-

Caluiniſmus, ſunt fratres, & ſorores, & tres Caligæ eiuſdem panni, quæ ſeparari renuunt. Vnde etiam *Betlem Gabor ad Sehenderem Baſſam* IV. Novem. Anno M. DC. XIX. in literis, quæ jam vbiq; proſtant, ſic ſcribit: *Totum Regnum Bohemiæ, Regnum Moraviæ, Regnum Sileſiæ, potentiſsimo Imperatori Turcico FIDVM, & benevolum effecimus*: poſtquam ſcilicet Calviniſtis ea Regna ſubjecimus. Egregia vero laus, ſed pergo. Hæc tandem Turris Babilonica, laus Deo, jam funditus corruit. Etenim *Vis conſilij Expers mole ruit ſua*. Fruſtrà interceſſit magna Britannia fuco Oratorum, quos ſpernendos eſſe, Elector Saxo egregio egregio exemplo docuit. Fruſtra fuit perfida Hungaria, ac Hollandia, ſuppetiis auxiliorum. Fruſtrà fuerunt caſſa vota Hæreticorum ac Atheorum. Tandem enim Sedes Impiorum deſtruxit, & ſedere fecit mites pro eis, qui ſequitur ſuperbos vltor à tergo Deus.

Idq; voluit fieri in Octava omnium Sanctorum, quos ipſi ſpuentes in Cœlum deteſtati ſunt. Voluit quoq; id fieri Dominica XXII. poſt Pentecoſten, in qua legi aſſolet Evangelium, quo præcipitur, *Reddenda eſſe Cæſari, quæ ſunt Cæſaris*, ut intelligerent, Cæſarem per ſummum nefas à ſe fuiſſe abjuratum. Voluit deniq; id proximè præcedere dedicationem Baſilicæ Salvatoris, vt Baſilicarum violationem provocaſſe hanc ſibi pœnam, vel nolentes agnoſcerent. Prius quidem Raconitzię illi, qui noſtros in ſilvis deliteſcere, voce ſcriptoq; ſparſerant, ſolius primę aciei prima (Italorum) ſed pręferoci legione, ex ſilveſtri ſtatione anteriore, ut etiam ex templo muris obſepto, fruſtra obſiſtentes, profligati ſunt. Deinde ut ęquo Marte confligerent aliquoties laceſſiti ſunt. Sed illi ruſticorum, (quibus abundabãt, ligoni, raſtro, vallis aſſuetorum) labori in aggeribus erigendis Improbo, & editiori colli confidentes, prodire renuerunt. Optimo igitur conſilio, arcem totius negotii, Pragam inuadere

A 2 pla-

placuit. Animi pendebant perduelles, quid tum facerent. Vt Pragam, caput Regni gratis ſibi tolli permitterent, horror fuit. Vt vero illam propugnarent, timor vetabat. Sed quid deſperati (quos temerè aggredi magni Duces detrectarunt) non præſumunt? Vehemens res eſt, dura Neceſſitas, vbi quis interire debet, ac perire conſtituit.

Aciem igitur in Pragenſium conſpectu juxta Pallatium *Stellatum*, loco longè ſublimiore inſtruxerunt. Bavarus Dux, cujus nomen ſit in Benedictione (cum Chriſtum Cognato, Bonû publicum privato, legitimum Regem Invaſori antetulerit) preclarum exercitum exercitui Imperatoris, cui *Buquoius* ille militari gloria celeberrimus præfuit, libens conjunxit. Ita tamen acies vtraq; diſpoſita eſt, vt Bavaricæ copiæ à ſiniſtris, Buquoianæ à dextris, quatuor phalangibus peditum & quindecim turmis multiplicibus Equitum, impreſſionem facerent. Signo dato, Bone Deus, quale tonitru tormentorum, ſtridor lituum, clangor tubarum, militum ardor (Leones videbantur non Homines) fuit. Inito conflictu, *SALVE REGINA* (ſubeunte Bavaro ac Buquoio vicem reſpondentium) lectum fuit. Nec fruſtra, irruit enim celeri noſter Exercitus gradu in ſublimiorem ſitu, & à dextris ſaltu muris in cincto defenſum, actutum Hoſtem, tormentis fulminantem, clamoribus rugientem, fiſtulis telisq; nequicquam repugnantem. Pugna neutro inclinata ſtetit aliquandiu; & illi pro Aris fociſq;, quoad licuit, obſtiterunt, ſed fortioribus, ac cauſæ bonitate fruentibus, ſenſim cedere coacti ſunt. Equitatum quidem cornu vtriusq;, ac Lincenſes pedites, fortiſſimi eorum aliquot paſſus retroegerunt, ſed continuò ſuccurrentibus ſocijs, ordine quem omnes belli periciores admirati, ad imitationem meritô ſibi delineari curant, in præcipitem fugam, relictis tormentis, repulſi ſunt. Et à ſiniſtris Bavaricus exercitus egregiè inſtans, Fortalitium ſublimius, fu-

ſis fugatisq; hoſtibus expugnauit, duoq; tormenta acquiſiuit Emicuit V*vallonum* [quod omnes dicunt, ac ſine invidia dici debere conſentiunt] ardor, quo ad portas ipſas Pragenſes, præeunte ſtrenuiſsimo, ac militari multorum annorum gloria celeberrimo *Don Gulielmo Verdugo* [non ſolum viam vi aperiente, ſed & manu propria Hoſti Vexillum ac libertatem extorquente, quin immò *Anhaldi* primogenitum exarmante, & ſuum captiuum faciente] adverſarios panſis vexillis inoffenſo pede ſubſequentes, ad Deditionem vsq; ſunt perſecuti. Sed & vtriusq; exercitus Virtus reſplenduit tanta; cui nec muri ſaxei [quos certè oculis meis vidi *Pragoditziæ*, ac *Piscæ* altos triginta pedes ab illis felium inſtar ſcandentibus ſuperari] nedum vis hoſtilis inexpugnabilis haberi poſſet. Haud alioquin pane aliquot non diebus tantum, ſed ſeptimanis indigentes, ſub dio in hyeme, (quæ in Bohemia citius ſævit) algentes, vicino ſéper hoſtili exercitu vigilantes, noctu dieq; itinerantes, animis ad confligendi tempus ſtetiſſent.

Quanta deniq; eorum fuerit fortitudo, non mei verba, ſed reportatæ exuuiæ loquantur: Vexilla nimirum, quâ peditum, quâ equitum, plus minus Octuaginta, & in ijs Règium, in quo ſphera cum hoc Emblemate, *Divertine ſcio*, cum tamen *Fridericus*, & diverſus, & perverſus, ſubverſus & averſus paſſim cognoſcatur. Nec etiam puduit eum, cum Vexillo, *Periſcelidem* auream Equeſtris ſupremi in Anglia Ordinis teſſeram (cuius jactura maximè habetur infamis) vni Vvallonum prædam reliquiſſe, adeo omnis illi ſalus pernici fuga conſtabat.

Aliud Vexillum habebat; *Bonam cauſam tandem vincere*. Omninò ita eſt, vt eventu jam liquet, adeoq; *Friderici* alienum Regnum anno tantum vnico perfidè occupantis, deinde à ſummo Regni culmine repente decidentis, & quo ſecurè ſe vertat neſcientis, cauſam fuiſſe iniquam. Hæ inquam tot Vexillorum

manuviæ, tam paucis noſtrorum cadentibus, integro hoſtili exercitu diſſipato, victores absq; me abundè commendant.

Centum fortè ex noſtris partim cæſi, partim ſauciati. Cæſi Baro *Peterſem* [verus Martis alumnus, & terror hoſtium, non reliquorum tantum, ſed ipſius *Buquoij* maximo luctu] comes *Meggau Colonellus la Croix, Domprè, Villè, Maſurè, Caratti*, & alij mihi ignoti. Læſi vero, *Vicecomes Gaudenſis*, fortitudinis inclytæ, *Comes Pontuibo*, præclaræ ſpei adoleſcens, *Baro D. Iney, Fourdin, Suiſſe*, & inferioris notæ reliqui. Dicunt quidem Aduerſarij, ſeptem millia ſuorum non comparere. Noſtri quoq; plures longè in dumetis ac ſilvis, quam in pugnæ loco, occiſos deprehendi, atq; fluuium perplures abſorbuiſſe aſſerunt.

Rumor igitur conſtantior, quinque millia interijſſe pronunciat. At capti *Principis Anhaldi* primogenitus, Dux Saxoniæ de Vv*einmarr, Comes Schtickenſis, Comes Rhenenſis*, Supremus à *Nudeck, Schaffenburgus*, & Collonelli, Capitanei, nobiles, quorum nec nomina nec numerum explorare laboravi, cũ millibus aliquot gregariorum, cum quinque ſaltem millibus equorum, cunctis tormentis eorumq; apparatu, omni commeatu, caſtris deniq; totis, nullo obſiſtente.

Vvallones ad ipſas vſq; Pragenſes portas perrupiſſe commemini; ac ijſdem, ac cæteris militibus, mœnia triginta pedibus alta, obſtaculo ſolere non eſſe, ſine hyperbole aſſerui. His perniciem ac direptionem machinantibus; conſultiùs ſibi eſſe Pragenſes merito putauerunt, pacificum permittere aditum, & portas recludere. Indemnitatem ergo pacti, & ſui Regis arbitrio ſubiecti, extemplo ſe dedunt. Hinc illud chronicum.

In octava Beatorum fuſo Hoſte,

Praga proprio regi poſtridie eſt aſſerta.

Ad diſtinctionem ab Hoſtibus, ſolo albo aliquo ſtrophiolo

aut

aut Charta noſtri vtebantur, quamdiu dignoſcendi vſus poſtu labat: hoſtes vero ſimul cum albo cæruleum adhibebant. In noſtro autem ingreſſu, Pragenſes omnis ætatis, & ſexus, abiecto cæruleo conati ſunt albo geſtientes optimi ſubditi haberi. *Ieſuitis* vero [qui plures ſunt in vtroq; exercitu] conſpectis, Catholici ex animo gratulabundi manus oculoſq; ſurſum eleuant: Hæretici quoque foro ſeruientes, capita aperiunt, dextraſq; porrigunt, & nemo non vult illorum amicus cenſeri. *Sic tempora mutantur, & nos mutamur in illis*.

Et vt tandem finiamus, ſi juſtum eſt prælium, in quo vtrinq; numerus non reperitur longe diſpar, & legionibus legiones, equites equitibus, viro vir, tormenta tormentis.

Haſta haſtis, Et clypeo clypeus, vmbone repellitur vmbo,

Enſe minax enſis, pede pes, & cuſpide cuſpis, in campo (inæqualitate, qua debiliores pares facti ſunt fortioribus, æquali) committuntur: hoc juſtiſſimum eſſe prælium nemo negauerit. Audio quoque inibi eſſe commiſſum, vbi vnicum ante Annum *Fridericus* fuit Rex hiſtrionicus ſalutatus, & vbi ante paucos dies idem fuit derepente circumfuſus nebula planè tenebroſa, quæ in virgas tandem reſoluta eſt, non ſine vſurpatoris maximo terrore. Aequiſsimum quoque fuit à cauſa, legitimi Regis contra perfidum Intruſorem, & defenſionis Catholicorum contra Caluiniſmum ab Imperio ſemper rejectum, ſed dormientibus agricolis zizaniorum inſtar frumento tandē exitioſorum, vbiq; pulleſcentem. Nobiliſsimum item fuit, in quo *Auguſtiſsimus Maximilianus Dux Bavariæ* Imperatorū multorum propago, & ſingulorum propinquus, in propria perſona, ſpretis incommodis caſtrenſibus, & belli periculis, principum confœderatorum copias Pragam vſque duxit, & verò introduxit, ea celeri fęlicitate, vt iure poſſit dicere: *Veni, Vidi, Vici*, & in quo, inuictiſſimus *Carolus de Longeval*, Comes de Bu-

quoii

quoij, viginti ſeptem annorum præfectura militari inclytus, ſepties Muſquetariorum globulis, & vna haſtili cuſpide tranſmiſſus, trophæis perpetuis glorioſus, titulis ac imaginibus plenus, Generalis Imperatoris Vicarius, cæſareo exercitui præfuit.

Perilluſtre etiam fuit, in quo Duces, Principes, Marchiones, Comites & Barones, magno numero, Illuſtriores deniq; Germaniæ, Italiæ, Galliç, Belgij, Poloniç Heroes, vel Heroũ Sãguine creti, vitam ſuam Cęſari optimo victimam fecerunt. Vt etiam è contra, in quo Calviniſtę, Angli, Galli, Hollãdi, Rhenani, Bohemi, Germani, Poloni, Hungari, Moravi, Sileſij, Idolo ſuo deiecto vulnus immedicabile & verè lethale acceperunt. Id nunqvam colloquiis, nunqvam Oratorum Interpoſitione, nunqvam ſperata per clementiam reductione eveniſſet. Comprobatum eſt enim perpetua experientia Tertullianum illud dictum: *Ad officium Hæreticos compelli, non illici iuſtum eſſe, duritiemq́ eſſe vincendam, non ſuadendam:* Quod ipſum non ſuaſit, ſed imperauit Apoſtolus, [Tit. 1. 14.] dicens, *increpa illos DVRE, ut ſani ſint in fide.* Vtiq;

immedicabile Vulnus
ENSE recidendum eſt, ne pars ſyncera trahatur.

Hoc non credidit Germania, Francia, Anglia, Scotia, Belgium, ut de cæteris brevitatis cauſa taceam, ſed præpoſtera manſvetudine, indulgentius cum Hæreticis agere maluerunt. Sed quo tandem exitu? prorſus luctuoſo.. In ſola enim Franconia Germaniæ, vno anno Monaſteria & arces 193. dirutæ ſunt, deinde 16. Epiſcopatus [*Magdeburgenſis, Bremenſis, Halberſtadienſis, Verdenſis, Oſnaburgenſis, Mindanus, Lubecenſis, Vltraiectinus, Caminus, Scherinus, Gedanenſis, Brandeburgenſis, Retzenburgenſis, Slesvicenſis, Hamelburgenſis, Libuſſenſis*] impiè invaſi, à Laicis profanati, iniquè retenti. Idem dicendum de Monaſteriis, *Herschfeldenſi, Valtenrid, Maulbron, Rittershauſen, ad Lapidem,*

Vval-

Vvaldſachſſen, ad S. Gilgen, Konigsbrun, Quendelborn, Herfforden, Vveringered, & aliis iniquè poſſeſſis. Nolò ulterius hanc Camerinam Imperii movere.

Venio ad te Francia, ſpernens modicum, ac paulatim decidens, tandem tamen poſt acerba prudentior: quippe quæ Hæreſum cauſa Regem *Navarnenſem*; Cardinalem Gviſiæ; principem *Daulphinum, Condæum, Rochſurionium*, Ducem *duplicem Gviſiæ, Nemeroſium, Longavillanum, Niuernenſem [Patrem Filiumq;] Aumalium, Ioieuſium*; Mariſchallum, *Nemorenſium, Danuillum, Briſanum, Tavannum, Bironium, Matignianum*, violenta manu ſublatum aſpexiſti? Immò vero, ſolo Anno 1572. vel fatentibus Hæreticis, conſecrati utriusq; ſexus mactati viginti quatuor millia; Virgines coniugesq; [demptis occultis] violatæ ſupra 12. millia trecentæ; Eccleſiæ everſæ viceſies mille; Monaſteria bis mille; hoſpitalia nonaginta. Deniq; in decennali bello civili utrinq; perierunt bis millena millia, ſeu duo hominum omnis dignitatis, ſexus, & ætatis, milliones, An ergo arbores iſtas ex ſuis fructibus non cognoſces? Sed & ingratam ſibi fuiſſe in Hęreticos clementiam, Deus forte aliunde demonſtravit, cum violenta morte deinceps ab hæreſi tolerata occubuerint fere omnes tui Reges. *Franciſcus quidem primus* ſolis flagrantiſsimis malignioris Febris ardoribus, *occultum quatiente animo tortore flagellum*, quod Turcam in Europam, licet fruſtra: induxiſſet:

Henricus 2. Haſtiludio, *Franciſcus* 2. & *Carolus* 9. veneficio, *Henricus* 3. & 4. cultro.

Item, tu Anglia, olim ſanctiſſima, fortiſſima, doctiſſima, quò tandem tuæ te Hereſes perduxerunt, vt jam ſis Laniena Sacerdotum, Lerna ſectariorũ, infamia Chriſtianorũ? Quippe quæ Reginam vnam, Cardinalem vnum, Archiepiſcopos tres, Epiſcopos conſecratos 14. & Electos tres, Abbatem vnum, Priores

4. Deca-

4. Decanos 13. Archidiaconos 14. Canonicos 60. Sacerdotes 350. Ieſuitas 11. morte, crudeli barbarè mulctaſti, mortisq; injuſtæ cauſam Comitibus 8. Baronibus 10. Equitibus 26. Nobilibus Viris 350. [demptis iis, qui in juſta vitæ ſuæ defenſione ocubuerunt] fœminis vero 110. exhibuiſti. Monaſteriaq; 981. Collegia 96. Hoſpitalia 110. turpiſſimè profanaſti, & totam Europam, velut altera Furia infernalis ſeditionum facie perpetuò ſuccẽdiſti. Nec ab eo tempore vllus etiam in te princeps placidè aut piè obiuit, ſed *Henricus* 8. deſperando, *Edvardus* 6. diſparendo, *Anna Regina* luxuriando, *Eliſabetha* blaſphemando, *Henricus princeps* inſaniendo, *Anna regina* procraſtinando.

Tu quoq; Scotia Regem tuum *Henricum* Anno 1567. & Reginam tuam *Mariam*, illam Sanctam Martyrem, vt minora omnia taceam, Anno 1587. morti vel tradidiſti, vel protruſiſti.

Belgium deniq; ab Annis propè 60. virorum fortiſſimorum macellum, cum celerimè properem, nihil de noſtris vel Martyribus, vel aliis dicam, quæ peti poſſunt ex Theatro Crudelitatis Calvinianę, neq; de aliis vrbibus, aut locis, ſed de ſola OSTENDA vbi te fatente, de tuis ſolis occubuerunt Gubernatores 7. Collonelli 15. Sergenti Majores 29. Capitanei 566. Locumtenentes 1188. Signiferi 332. Sergenti 911. Caporali novies mille & centum, Eſſpaſſadi, octies mille, milites gregarii quinquagies quater mille, ſexcentum, quadraginta, & vnus, fœminæ ac infantes 1100. omne genus octuagies ſexies mille, centum & octuaginta novem.

Plura multa occurrunt, ſed cui iſta non ſufficient, vt Hæreſis malo validè occurrant, nec expectent ſerum canendi tempus in mediis malis.

Ad vos tandem binos exercituum Duces, Sereniſſime *Bavare*, Excellentiſſime *Buquoiie*, Verbum habere, vel potius ex Poeta accomodare liceat.

Si

Si duo prȩterea tales Idea tuliſſet
Terra Viros: &c.

Qui ſimul capita conferrent, & manus:
Ambo animis, ambo inſignes praſtantibus armis;
Velut Hector Troianorum manus, & *Æneas* eorundem mens: quid poſſet reſiſtere? Pergite felices pugnare bella Domini, Interim.

Nulla dies vnquam memori vos eximet æuo:
Sed Deus altitenens meritis pro talibus olim
Perpetua bellis diſcusſis, pace beabit,
In ſuperis veſtra nec edent obliuia laudem.

Tuæ certè laudes, Illuſtriſſime D. TYLI, Exercitus Bavarici ſupreme Vicarie, minimè reticendæ ſunt. Tu enim providendo, dirigendo, & præcedendo, veterani & experti militaris & vero Generalis Præfecti, univerſas impleuiſti partes.

Sed neq; uos ſilebo, Pragenſes Catholici, qui in medio gentis pravæ, ut totidem ELEASARI, ab omni ſimulatione abſtinuiſtis, [agnoſcendi conſcio omnium Chriſto legitimi certatores;] quibus repoſita eſt corona gloriæ, quam reddet juſtus judex, qui etiam, qui eum erubuerunt ſuoſq; ſermones, pariter erubeſcet, cum venerit in Majeſtate ſua & Patris & Angelorum.

Et vos indotati à me abibitis Caluiniſtæ Bohemi, Rerũpub. peſtes & pernicies? Meræ jam columbæ, non amplius milui. Nunc.

in melle ſunt linguæ veſtræ, atq; orationes:
Interim, *Corda felle ſunt ſita, atq; acerba aceto.*
Felle inquam & aceto acidiore, quam cui ferendo ſtomachus calybeus ſufficiat. Id jam compertum, & exploratum eſt, ex ſupradictis. Fructus arborem qualis ſit etiamnum demonſtrarunt.

Tandem tamen fidelitatem *Ferdinando* ſecundo juraſtis, &

Reuer.

Reuerſalibus undecimi Novembris, 1610. cuncta juramenta confœderatis præſtita, revocâſtis, irritâſtis, caſsâſtis. An animo jurato, vel injurato tempus revelabit. Scio de vobis ab ipſis reformatis ſcribi, etiamſi ſigillis, quot tergus bouinum in lora minutiſsima extenſum, capere poſsit, obſtringere eam velitis, non tamen eſſe ullam fidem habendam. Sed hoc relinquamus euentui comprobandũ. Dicitis vlterius, in iisdem Reverſalibus, *Syncerisſimè ſine fraude, & dolo*. At peto an poſtremis juramentis plura ſigilla appendetis, quàm paciſcendo cum veſtris confœderatis [numerus fuit ingens, fideq; maior] appendiſtis, vel alia numina inuocabitis? Aueo audire Caluiniſtarum [quos ſolos alloquor] reſponſum *ſynceriſsimum ſine fraude, ac dolo*. De cæteris non deſpero, ac de vobis, quos [eheu] noui intus, & in cute, anxius ſum: quia in aduerſis nihil Caluinica hypocriſi abiectius, in proſperis vero nihil eorum inſolentia intolerabilius. Reſponſum igitur, cui opera non repugnabunt, auidè expectabo.

Coronidis interim loco, candidati Chriſti martyres, *Smetzaosky*; [vel Domine de *Martinitz*] *Slabata, Philippe*, fide robuſtiſſimi, dignitate illuſtriſſimi, odio hæreticorum præcipui, advenite. Vos illi præcipitarũt ex feneſtra, ſed cœlites, vel ipſi fatentibus, perſpicuo miraculo, damnum averterunt, & longè maximo per ſæcula ſæculorum honore eſſe celebrandos voluerunt. Initium illis rebellandi fuit à veſtro præcipitio: utinam & veſtram divinitus erectionem ſequatur eorum ex infernali abyſſo ereptio.

Et tu *Ioanne Carole Konnig, à Kônnigsfedi, ac Anna Maria Konnigin*, alteri *Abdiæ*, Catholicorum ſacerdotum in perſecutione fotores ac fautores, quos illi primo omnium armis ſpoliarunt, ut iterum pulſo invaſore, primi etiam eſſetis, reducum armis Sacerdotum [quos ipſi præ cæteris odio habent] hoſpites, &

aureo

aureo torque, Sereniſſimi Bauari manu, tanquam legitimi Chriſti athletæ celebres, inuidendæ gloriæ locũ habetis. Ad complementum huius narratiunculæ, quæ declarationi juſtæ, propero & quidem currente calamo præmittitur, hoc vnum attexere volui: ante *Ferdinandum ſecundum* natum duobus, vel tribus annis, religioſiſsimum Deoq; coniunctiſſimum virum [audientibus, qui hodie ſuperſunt, mihiq; id ante duos annos retulerũt, integerrimis, & omni exceptione majoribus teſtibus) prædixiſſe: *Ferdinandum ſecundum*, anno hoc excurrente, 1620. *Bohemiam* recuperaturum, & deinde poſtliminio per *Germaniã* fidei Catholicæ perennem pacem, ac lumen clariſsimum, diſcuſsis nubibus, priſtino ſplendore effulſurum. Prioris partis veritatem, euentu cernimus: quid ni etiam poſterioris certitudinem ſpe pia præſumamus? Faxit Deus Optimus Maximus, per te, dulce Belgii noſtri decus *BVQVOIE*, cui nomen Bohemicè *PAX* audit, ut ita ſuſcepta ſint, ac ſemper ſuſcipiantur à te bella, ut in pace ſine iniuria vivatur, & ſublata bello impietate in Deum, peruicacia in principes, nequitia in omnes, de manu inimicorum noſtrorum liberati, ſerviamus Deo, in Sanctitate & juſtitia coram ipſo omnibus diebus noſtris.

A M E N.

99 960731

IX

1114.6